
FORYTOWANIE (5) *sb n*

-ry- (2), -ri- (3).

Oba o oraz a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N forytowani(e) (1). ♦ A forytowani(e) (1). ♦ I forytowanim (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) – XVII w.

1. *Poparcie, pomoc; promotio Cn (3) : Ták iż zá dziwnym foritowánim Bożym onę pięćdziesiąt tyfiąc Wołochow y Turkow/ nálznych łżeśc tyfiąc/ á prawie garść ludzi pobiłá/ y rozgromiłá StryjKron 757, 59; PowodPr 65 marg.*

2. *Oskarżanie, donoszenie (2) : Quadruplor, Tákowym ludzi wydawánim y forytowánim fie obchodzić. Mącz 335c.*

Szereg: »skarga i forytowanie« (1): Ích okolo cztherzech lyath stal łzya odpowiednykyem Zidow Sqwirzinłkych, Połnanłkych y Wronyeczlłkych dlya thego ze na ych skarga y forithowanye kłzyżą Hannułz Margrabya yelth gi dzyerzal wwyżyenyv wkołzczierzinye nyedziel kilkanałczie okrom ye^{go} vynnolłczy LibMal 1553/176.

Synonimy: 1. poparcie, pomoc; 2. donoszenie, oskarżanie, wydawanie.

Cf **FORYTOWAĆ**

WG